

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 372 -0 /2018
Érkezett:	2018 MÁRC 01.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	1f db <i>lu</i>

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG TÁJÉKOZTATÓ IRODA 16.	
ÜGYSZÁM	KEZDŐIRATOK:
ÉRKEZÉS MÓDJA: PÉLDÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLADÁBAN / SZEMELTÁRSAN / FAXON	
ÉRK.:	2018 -02- 12
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK: <i>10</i>
ÜGYSZÁM:	<i>A</i>

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA

(ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly irodavezető ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

lv.

Hiv.sz.: 22. P. 87.262/2017/4. és 5. végzés

Alkotmánybíróságnak

(Pesti Központi Kerületi Bíróság útján)

1055 Budapest,

Markó u. 25.

Levél cím: 1887 Budapest, Pf. 28.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság

A Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda (

eljáró ügyvéd: dr. Galambos Károly ügyvéd)

felperes **Indítványozó** (Meghatalmazás I/1 alatt csatolva) által a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által képviselt Magyar Állam alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránti perében a

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22. P. 87.262/2017/4. sorszámú - eljárás szabálytalansága miatti kifogást figyelmen kívül hagyó - végzése (I/2. alatt csatolva) és
- a 22. P. 87.262/2017/5. sorszámú – a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító és felperest 1.500,- Ft le nem rótt illetékben marasztaló - végzése ellen (I/3 alatt csatolva) a felperes által előterjesztett fellebbezésre tekintettel
- a Fővárosi Törvényszék 117. Pkf. 636.936/2017/3. sorszámú – az első fokú végzést helyben hagyó - jogerős végzése – ellen (I/4 alatt csatolva) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§-a alapján alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

DR. GALAMBOS KÁROLY

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 117. Pkf. 636.936/2017/3. sorszámú végzésnek – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22. P. 87.262/2017/4. sorszámú és a 22. P. 87.262/2017/5. sorszámú végzésére is kiterjedően - mint bírósági eljárást befejező jogerős döntésnek - az Alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az I-II. fokú bíróság végzéseit - semmisítse meg.

Indokolás:

A) Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

I. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

1) Felperes indítványozó személyesen eljárva a 2017. március 30. napján kelt beadványában keresetlevelet terjesztett elő a Pp. 368. § (1) bekezdése alapján a Magyar Állam ellen.

Kérte a Budapest Környéki Törvényszék 1400- Vh. 178/2016/1. sz. - a 2. sz. végzéssel a kérelemtől eltérően kibocsátott - **végrehajtási lappal megindított és [REDACTED] Végrehajtói Irodája ([REDACTED]) előtt 204. V. 3797/2016. számon folyó végrehajtás megszüntetését, valamint az alperes Magyar Állam perköltségben való marasztalását.**

Felperes a keresetét azzal indokolja, hogy

- egyrészt a 2011. június 23-án jogerőre emelkedett, I-II. fokú bíróság által megítélt perköltség **2016. július 7-én – amikor a bíróság a végrehajtási lapot a kérelemtől eltérően kibocsátotta – elévült, mivel 5 év eltelt**

- másrészt, a végrehajtási lap kibocsátása iránti kérelmet a 40 000 - Ft felülvizsgálati költségre, de **az egész követelés tekintetében a [REDACTED] Zrt. nem volt jogosult kérni, mert a perköltség tekintetében nem volt képviselője a Magyar Államnak.** A Magyar Államot ugyanis a Ptk. Ptk. 3:405. § (2) bekezdése alapján az Állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter képviseli.

- harmadrészt a 40.000,- Ft az államháztartásról szóló 2011. évi törvény 97.§ (3) bekezdése alapján **ún. kisösszegű követelésnek minősül, amely bírósági végrehajtás útján nem érvényesíthető.**

Felperes bizonyítási indítványként kérte a Budapest Környéki Törvényszék 1400- Vh. 178/2016. sz. iratainak és [REDACTED] 204. V. 3797/2016. számon folyó iratainak beszerzését.

Felperes kérte, hogy a Bíróság a [REDACTED] Végrehajtói Irodája ([REDACTED]) előtt 204. V. 3797/2016. számon folyó végrehajtást – az eljárás jogerős befejezéséig – a Pp. 370.§-a alapján felfüggeszteni szíveskedjék.

Felperes hivatkozott arra, hogy a tárgyi végrehajtási ügyben a Magyar Államot a [REDACTED]

A keresetlevélben kifejtette, hogy az **állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény (Vt.) 17. § (1) bekezdés e) pontja** az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogi jogviszonyokban – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – képviseli az államot az MNV Zrt.

A jelen ügy nem az állami vagyonnal kapcsolatos polgári jogviszonyból származó végrehajtási ügy, hanem a Magyar Államot megillető perköltség.

Felperesi adós álláspontja szerint a perköltség költségvetési pénzkövetelés, amely állami vagyonná abban az esetben válik, ha a pénzkövetelés – mint kötelmi igény – megfizetésre kerül.

Ezt támasztja alá a Vt. 1. § (2) bekezdése, miszerint:

(2) E törvény alkalmazásában állami vagyonnak minősül:

a) az állam tulajdonában lévő dolog, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erő,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó mindazon vagyon, amely vonatkozásában törvény az állam kizárólagos tulajdonjogát nevesíti,

c) az állam tulajdonában lévő tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve az államot megillető egyéb társasági részesedés,

d) az államot megillető olyan immateriális, vagyoni értékkel rendelkező jogosultság, amelyet jogszabály vagyoni értékű jogként nevesít,

e) az állam tulajdonában lévő pénzügyi eszközök.

(2a) A (2) bekezdés e) pontja szerinti pénzügyi eszközökre e törvény hatálya kizárólag a (6a) bekezdés és a 35. § (2a) bekezdés tekintetében terjed ki.

Adós álláspontja szerint az önálló bírósági végrehajtó részéről bűncselekménnyel az adóssal szemben okozott kár megtérítése iránti perben a Magyar Állam perlése esetén a perköltségről az [REDACTED] Zrt. nem jogosult rendelkezni, csak az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter.

A felperes a végrehajtó felhívására 2016. augusztus 2-én 40.000,- Ft-ot, 2016. augusztus 18-án 81250,- Ft-ot, 2016. december 5-én 44.000,- Ft-ot fizetett meg a [REDACTED] Zrt-nek.

Felperes a per tárgy értékét **154.150,- Ft-ban** (81.250,- Ft + 32.900,- Ft + 40.000,- Ft) jelölte meg. Az ügyben közvetítői eljárásra nem került sor.

Utalt arra, hogy a bíróság illetékessége a Pp. 367.§-án alapul. A felperest a végrehajtás megszüntetése iránti perben is a végrehajtási eljárásban fennálló illeték-feljegyzési jog illeti meg, így a 15.000,- Ft kereseti illeték lerovását felperes mellőzi.

Felperes kérte, hogy a Bíróság a tárgyalást a felperes távollétében tartsa meg, és amennyiben a perben alperes nem védekezik, szíveskedjék bírósági meghagyást kibocsátani.

2) Az első fokú bíróság a felperest hiánypótlásra hívta fel a 2017. április 7-én kelt, 2. sz. végzésében.

A hiánypótlási végzés az alábbiakat jelölte meg:

- Igazolja a végrehajtó vagy az azt elrendelő bíróság által kiállított okirattal, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 41.§ illetve 56. §-a szerinti eljárást lefolytatták.

A bíróság e tekintetben hivatkozott a Pp. 366. §-ában foglaltakra.

- Felperes valószínűsítse a per tárgy értékét. A bíróság e tekintetben hivatkozott a Pp. 24. § (1) bekezdés g) pontjára.

- Adja elő és igazolja, hogy milyen okból és mely jogszabály, mely rendelkezése alapján illeti meg jelen eljárásban illeték-feljegyzési jog jelen peres eljárás során, vagy rójon le

végrehajtás megszüntetési kereset esetén a végrehajtási ügyérték után 6 %, de minimum 15.000,- Ft illetéket.

Felperes indítványozó a hiánypótlásnak a **2017. május 16-án kelt** 2. sz. beadványában tett eleget a hiánypótlási felhívásnak. Egyben eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő, valamint kérte a perből a bíró kizárását.

Az alábbiakra hivatkozott:

a) Felperes keresetlevelét a Bíróság 2017. április 4. napján vette át. A Pp. 370/A. §-a alapján a Bíróságnak a perben, legkésőbb a 15. napra - azaz **2017. április 19. napjára** - tárgyalást kellett volna kitűznie, mivel a keresetlevélnek nem volt olyan hiányossága, amely ezt a bírósági intézkedést kizárta volna.

A Bíróságnak a Pp. 370.§-a alapján, a kérelmezett végrehajtás felfüggesztéséről - a Vht. 50. § (2) bekezdése értelmében - 15 napon belül döntést kellett volna hoznia, e határidő szintén elmulasztásra került.

A Bíróság által a **2017. április 7.** napján kelt és **2017. április 24-én** postára adott – egyetlen érdemi oldalt tartalmazó – 22. P. 87.262/2017/2. sorszámú végzésének ilyen (két hetet meghaladó) postázási késedelmére nincs elfogadható magyarázat. (Legfeljebb az, hogy a **végzés 2017. április 7-ei keltezése** - a végzés tényleges, de későbbi meghozatalának napjától, valamilyen belső mulasztás folytán - **elírásra került.**)

b) A jelen perben a Vht. 41. és 56. §-a szerinti eljárásnak nincs jelentősége, mivel a felperes álláspontja szerint a végrehajtási eljárást ellene, **állképviseelő indította, a Magyar Államot ugyanis a végrehajtási eljárásban a [REDACTED] Zrt. nem képviselhette volna.**

Így felperes a keresetét elsődlegesen ezen okra hivatkozással terjesztette elő, másrészt pedig azon indokra figyelemmel, miszerint a követelés elévült. Ugyanis a Magyar Államot jogszerűen képviselő személy nem érvényesít(h)ette a felperessel szemben bírósági végrehajtás útján a követelését, s így az elévülés nem szakadt meg.

Az csak egy másodlagos ága a végrehajtás megszüntetése iránti pernek, hogy a felperes milyen összegeket volt kénytelen mindeddig a **Magyar Állam állképviseelőjének megfizetni.**

A felperes [REDACTED] Végrehajtói Irodának küldött, a 2017.január 3. napján kelt iratában - a Vht.41.§-a alapján - kérte [Felperes F/1 alatt az iratot csatolta beadványához] az iratoknak a végrehajtó által a bírósághoz történő betérjesztését amelyre nézve – vélhetően – intézkedés nem történt. A felperes erre tekintettel kérte a - keresetlevelében – a Bíróságtól, hogy a végrehajtótól az iratokat a kereset elbírálásához szerezzék be (ez esetben az említett - vélhető - mulasztásról közvetlenül is meggyőződhetett volna).

c) A felperes keresetlevelében a per tárgy értékét 154.150,- Ft összegben megjelölte [Lásd a keresetlevél 9) pontját]. Így annak valószínűsítését a Bíróság a hiánypótlási végzésében szintén jogszabályba ütköző módon írta elő, hiszen **ilyen felperesi kötelezettséget jogszabály nem ír elő: a Pp. 26.§-a értelmében „ha ez az érték a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellenzök, vagy egyébként valószínűtlen, úgyszintén, ha azt az alperes vitássá teszi, a per tárgyának értékét a bíróság határozza meg.**

Az alperes pedig a keresetlevélre, még nem nyilatkozhatott! (Lásd a blanketta-végzés 1. pont 3. bekezdését, hiszen a keresetlevél a bíróság felesleges hiánypótlásra történő felszólítása miatt az alpereshez el sem juthatott.)

Felperes a keresetlevélben [Lásd 9) pontot] azt is megjelölte, hogy az illeték-feljegyzési jog milyen jogalapon áll fenn, így a keresetlevélnek ez a hiányossága sem áll fenn.

Az Indítványozó utalt arra, hogy a fentiekre tekintettel felperes keresetét változatlanul fenntartja és kéri az ügyben a tárgyalás haladéktalan kitűzését, valamint a végrehajtási iratoknak és a végrehajtó iratainak beszerzését, továbbá a végrehajtás felfüggesztése kérdésében való határozathozatalt.

d) Felperes szerint, mivel a hiánypótlás elrendelésére a bíróság részéről megalapozatlanul került sor, ezért felperes - a Pp. 114. §-a alapján - eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő. Kérte, hogy Tisztelt Bíróság a 2. sorszámú végzést mellőzve intézkedjék a tárgyalás kitűzéséről.

Felperes úgy vélte, hogy az eljáró bíró, [REDACTED] által - a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja alapján - a tárgyalás kitűzésének halogatása indokolatlan és jogszabályba ütköző volt a Magyar Allammal szemben. Minderre, valamint a - szubjektíve - késedelmesen elrendelt hiánypótlásra is figyelemmel, nevezett bírónőtől az ügy tárgyilagos, pártatlan megítélése nem várható el, ezért elfogultság okából felperes kérte a perből a bíró kizárását és másik bíró kijelölését.

3) A Bíróság a 2017.május 26. napján kelt 22. P. 87.262/2017/4. sorszámú végzésével a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogását figyelmen kívül hagyta.

A bíróság az eljárás szabálytalanságára vonatkozó kifogást azért hagyta figyelmen kívül, mivel a felperes keresetlevele az alperesnek nem került kézbesítésre, a Pp. 128. §-a alapján a perindítás hatálya nem állt be, így a bíróság álláspontja szerint a pernek ebben a szakaszában a Pp. 114. §-a szerinti eljárás szabálytalansága miatti kifogás nem alkalmazható.

Tájékoztatva egyben a bíróság felperest, hogy a hiánypótlási felhívás ellen nincs helye fellebbezésnek, ezért a felhívást az eljárást befejező határozatban kifogásolhatja. A bíróság ezért a beadványban foglaltakat nem tekinthette és nem is tekintette fellebbezésnek.

Kiemelte, hogy ha lenne helye eljárás szabálytalansága miatti kifogásnak az is alaptalan lenne, hogy a tárgyalás kitűzésére vonatkozó határidőket nem tartotta be.

A Bíróság utalt arra, hogy a keresetlevél április 4-én érkezett a bírósághoz, április 5-én kiszignálásra került. 2017. április 27-én napján került sor a hiánypótlási végzés meghozatalára, ezt követően a bíróság április 18-án intézkedett a végzés kiadása iránt (?). A felperest május 9-én vette át a hiánypótlási felhívást.

A bíróság szerint a felperes által hivatkozott eljárási határidők megsértésére a bíróság részéről nem került sor, a felperes egy hónappal később vette kézhez a bíróság hiánypótlási felhívását, mint ahogy a keresetlevelet benyújtotta, amely a felperes magatartására vezethető vissza; figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló tértivevény alapján megállapítható, hogy a felperes volt aki a bíróság hiánypótlási felhívását csupán a második értesítőt követő ötödik napon vette át.

A bíróság a végrehajtás felfüggesztése kérdésében hivatkozott mulasztását is alaptalannak találta, utalva arra, hogy a Pp. 370.§-a bíróság jogkörébe utalja, hogy a végrehajtást felfüggeszti-e vagy sem. azaz a végrehajtás felfüggesztését nem kötelező jelleggel írja elő. Csak abban az esetben van lehetőség a végrehajtás felfüggesztésére, ha a keresetlevél hiánytalannak bizonyul, ez pedig nem áll fenn.

4) A Pesti Központi Kerületi Bíróság - [REDACTED] bíró által hozott - a 2017. június 8-án kelt 9. Pk. 220.094/2017/2. sorszámú végzésével [REDACTED] bíró kizárását megtagadta (F/5 irat)

A végzés a kizárási kérelmet alaptalannak találta hivatkozva arra, miszerint a hiánypótlás elrendelése, mint bírói eljárási cselekmény az elfogultság körében nem vehető figyelembe. A kizárásról döntést hozó bíró nem rendelkezik a II. fokú bíróság jogkörével, így a percselekmények helyességéről, esetleges téves voltáról nem foglalhat állást. A felperesnek a szubjektív vélekedése ezért a bíró kizárását nem alapozhatja meg.

5) A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2017. június 16. napján kelt 22. P. 87.262/2017/5. sorszámú végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A bíróság a peres eljárás mérséklet illetékét 1.500,- Ft-ban határozta meg, amelynek megfizetésére felperest kötelezte.

A végzés indokolása szerint a bíróság a felperest hiánypótlásra hívta fel, azonban a felperes a keresetlevele hiányosságait nem pótolta. A bíróság erre tekintettel a Pp. 130. § (1) bekezdés j) pontja szerint a rendelkező rész szerint határozott. Az illetékről a bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 58.§ (1) bekezdés f) pontja szerint határozott a Pp. 39.§ (3) bekezdés a) pontja és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti 15.000,- Ft illeték figyelembe vételével, amelyet 1.500,- Ft-ra mérsékelt.

6) Felperes indítványozó az 5. sz. végzés ellen 2017. július 13-án fellebbezést terjesztett elő:

- kérte, hogy a Fővárosi Törvényszék a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22. P.87.262/2017/5. sorszámú végzését helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új határozat hozatalára. Felperes kérte, hogy a Törvényszék a per tárgyalására másik tanácsot jelöljön ki.

- kérte, hogy 22. P. 87.262/2017/4. sorszámú végzésben az eljárás szabálytalansága miatti kifogás figyelmen kívül hagyását változtassa meg, és állapítsa meg az eljárás szabálytalanságát.

- panaszt terjesztett elő a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9. Pk. 220.094/2017/2. sorszámú kizárást megtagadó határozatával szemben. Kérte a végzéssel szemben előterjesztett panasz elbírálását, és annak megállapítását – hogy figyelemmel a Pp.130.§-ának a bíró által történő alkalmazására is –

██████████ bírót a perből ki kellett volna zárni, továbbá emiatt az elsőfokú végzést helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új határozat hozatalára.

- kérte 1.500,- Ft fellebbezési költségének megállapítását, elsődlegesen az állam terhére.

Felperes indítványozó hivatkozott arra, hogy a fellebbezéssel támadott végzés – az alábbiak szerint több okból – megalapozatlan és jogszabálysértő:

a) Az első fokú bíróság nem tett eleget a Pp. 222.§-a alapján alkalmazandó 221.§-ában foglalt indokolási kötelezettségének, mivel nem állapított meg tényállást arra vonatkozóan, hogy milyen körülményekre, milyen jogszabályi rendelkezések alapján rendelt el hiánypótlást és ezzel kapcsolatban a felperes a 2. sz. hiánypótlási iratában milyen hiányokat teljesített, és a hiánypótlási felhívásban szereplő mely hiányokat nem teljesítette, amelyek a keresetlevél tárgyalásra történő kitűzését akadályozták.

A Pp. 95.§ (2)-(3) bekezdése az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

(2) Ha a beadvány nem felel meg a törvény rendelkezéseinek, vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, az elnök a beadványt rövid határidő kitűzésével s a hiányok megjelölése mellett pótlás végett a félnek visszaadja, és egyben figyelmezteti, hogy ha a beadványt újból hiányosan adja be, a bíróság el fogja utasítani, illetőleg hiányos tartalma szerint fogja elintézni.

(3) Ha az illeték lerovására kötelezett felet az illeték-feljegyzési jog vagy az illetékmentesség nem illeti meg, és a fél az illetéket egyáltalán nem vagy csak hiányosan rója le, a felet azzal a

figyelmeztetéssel kell felhívni az illeték lerovására vagy a hiányzó illeték pótlására, hogy ha a beadványt újból az illeték lerovása, illetőleg pótlása nélkül nyújtja be, a bíróság azt el fogja utasítani.

Felperes szerint a Pp. 130. § (1) bekezdése alapján hozott végzésben a bíróságnak tételesen meg kellett volna jelölnie, hogy a keresetlevél milyen hiányokat tartalmaz, amelyet a felperes a hiánypótlási eljárásban nem teljesített, és indokát kellett volna adnia annak, hogy **a hiányok pótlása nélkül a tárgyalás miért nem tűzhető ki.** Felperes véleménye szerint önmagában „*a hiánypótlás nem teljesítése*”, vagy a bíróság szerint „*nem megfelelő teljesítése*” **a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül való elutasítása jogi alapjaként nem szolgálhat.** (Mint ahogy a bíróság a végzésében hivatkozott arra, hogy „felperes a keresetlevél hiányait a mai napig nem pótolta.”)

Ennek hiányában a Pp. 132. §-a alapján a keresetlevél hiányának pótlása és a keresetlevél jogi hatályainak fenntartása nem is válna lehetségessé, hiszen sem a fél, sem a bíróság nem tudná, hogy melyek azok a hiányok, amelyek alapján a keresetlevél nem felelt meg a törvény rendelkezéseinek, és a keresetlevél jogi hatályának fenntartásához a tett kiegészítés elégséges-e.

Az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt így a felperes kérte a Pp. 258. § (1) bekezdése alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22. P. 87.262/2017/5. sorszámú végzésének hatályon kívül helyezését, és az első fokú bíróság új határozat hozatalára utasítását, mivel a megfelelő indokolás hiányában az első fokú végzés ellen előterjesztett fellebbezés alapján a végzés törvényessége nem bírálható felül.

Felperes álláspontja szerint nem volt a keresetlevélnek olyan hiányossága, amely miatt azt – a hiánypótlási végzésre felperes által benyújtott iratra is tekintettel – nem lehetett volna tárgyalásra kitűzni, és a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kellett utasítani.

Az első fokú bíróság részéről a Pp. 130.§ (1) bekezdés j) pontja alkalmazása és a tárgyalás kitűzésének mellőzése jogellenes.

b) Az első fokú végzés jogszabálysértő, mivel nem tartalmazza a Magyar Állam képviselőjének nevét. Ennek a perben különösen azért van jelentősége, mert felperes álláspontja szerint a perben a Magyar Államot nem képviselheti a [REDACTED] Zrt., mivel a Magyar Állam törvényes képviselője az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszterként a Nemzeti Fejlesztési Miniszter. Egyébként a képviselő nevét a végzésben is fel kell tüntetni [Pp. 222. §, Pp. 220.§ (1) bekezdés b) pontja].

c) A felperes a 2. sz. hiánypótlási iratában indokát adta annak, hogy a keresetlevél miért nem szorul hiánypótlásra:

- a Vht. 41. és 56. §-a szerinti eljárások lefolytatása tekintetében (a Vht. 56. §-a fel sem merülhetett a tények alapján, míg a 41. §-a szerinti eljárást a felperes, mint adós a végrehajtónál kezdeményezte.);

- a felperes a per tárgy értékét a keresetlevélben megjelölte, azonban a bíróság ettől eltérően - a végrehajtási iratok beszerzésével - azt megállapíthatja;

- a felperes a keresetlevélben már illeték-feljegyzési jogot kért, amelyet az első fokú bíróság nem bírált el. Megjegyzendő: az illeték-feljegyzési jog az állam ellen indított perre tekintettel áll fenn, mivel az alapperben is a felperest illeték-feljegyzési jog illette meg.

Az első fokú bíróság azonban a felperesnek ezt a beadványát az 5. sorszámú végzésében meg sem említette.

Amennyiben a bíróság álláspontja az, hogy a felperest az illeték-feljegyzési jog nem illeti meg, ezt indokolt fellebbezhető végzéssel meg kellett volna állapítani, és annak jogerőre emelkedését követően a felperest az illeték lerovására fel kellett volna az első fokú bíróságnak hívnia.

A hiánypótlási végzésben a 15.000,- Ft illeték lerovására való felhívás, úgy hogy az első fokú bíróság az illeték-feljegyzési jog iránti kérelmet nem bírálja el, jogszabálysértő.

d) A végzésben az Itv. 39. § (3) bekezdés a) pontjára való hivatkozással az illeték meghatározása téves.

A felperes a per tárgy értékét 154.150,- Ft-ban jelölte meg, így a kereseti illeték - az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján - 9.249,- Ft lenne, azonban kereseti illetékként a felperesnek a minimális 15.000,- Ft illetéket kell megfizetni.

A keresetlevelet mivel idézés kibocsátása nélkül nem lehetett volna elutasítani, az első fokú bíróság a felperest tévesen marasztalta 1.500,- Ft le nem rótt illetékben.

e) Téves a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogásának figyelmen kívül hagyása azon okból, hogy a Pp. 128.§-ának hiányában kifogás nem terjeszthető elő.

Ha ez így lenne, akkor nem a kifogás figyelmen kívül hagyásának, hanem érdemi vizsgálat nélkül való elutasításának lenne helye.

E tekintetben azonban jogszabálysértő az első fokú bíróság jogértelmezése.

A Pp. 114. §-a nem a Pp. VIII. fejezet „Keresetindítás” részben (mint a Pp. 128.§.-a), hanem a Pp. „Egyéb általános szabályok” részben került elhelyezésre.

Ezért téves a Kerületi Bíróság részéről a Pp. 114. §-ában foglalt rendelkezést a Pp. 128.§-ával összekötve e jogintézmény érvényesülésének korlátozása.

A Pp. 114. §-a rendelkezése a következő: *„A fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja. Ha a kifogást szóval adja elő, azt jegyzőkönyvbe kell venni. Ha a bíróság a kifogást figyelmen kívül hagyja, ezt lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.”*

Felperes álláspontja szerint *„per folyamán bármikor”* szövegezés éppen arra utal, hogy az eljárás szabálytalansága miatti kifogással a (felperes) fél a keresetlevél benyújtásától a per befejezéséig, illetve a per befejezésével összefüggő bírósági intézkedések megtételéig élhet.

A *„per folyamán”* szóhasználat tehát nem kötődik a Pp. 128. §-a szerinti keresetlevél kézbesítése utáni időszakhoz.

Felperes álláspontja szerint a keresetlevélnek az alperes részére történő kézbesítése előtt is, akár az alperes is - ha a perről tudomást szerez - élhet az eljárás szabálytalansága miatti kifogással.

Minderre tekintettel felperes kérte a 22. P. 87.262/2017/4. sorszámú végzésnek az 5. sorszámú végzés (mint eljárást befejező határozat) elleni fellebbezés alapján történő megváltoztatását és a kifogás elbírálását és figyelembe vételét.

Az első fokú bíróság által a 4. sorszámú végzésben levezetett időrend nem helytálló. A bíróság 22. tanácsára az ügy kiszignálására 2017. április 5-én került sor. **A bíróságnak tehát a tárgyalást legkésőbb 2017. április 20-ra kellett volna kitűznie.**

A bíróság ehhez képest a hiánypótlási végzést **2017. április 7-én keltezte, azonban csak április 24-én adta postára.**

Teljes jóhiszeműséggel sem tudja felperes kizárni azt, hogy a végzés meghozatalára csak a tárgyalásnak a 15. napi kitűzését előíró [Pp. 370/A.§ (1) bekezdése] határidő lejártát követően került sor, mivel a hosszú postázási késedelemre más elfogadható magyarázattal a bíróság nem

szolgált. Nem zárható ki, hogy az indokolatlan és szükségtelen hiánypótlásra csak amiatt került sor, mert a tárgyalást – a bíróság (a mai napig fel nem tárt) késedelme miatt - már az érkezéstől számított 15. napra nem tudta kitűzni.

Mindez a bírósági eljárás sérti a tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogot.

Ezt még tetézi az a bírósági álláspont, amely a bíróság késedelmét a felperesre próbálja áthárítani azon indokolással, hogy a felperes a hiánypótlási 2. sz. végzést csak a második postai értesítést követően vette át. **Felperes megjegyzi, hogy ehhez a kézbesítési szabályok szerint joga, de lehetősége is volt, és ezt az első fokú bíróság a végzésében a felperes terhére nem állapíthatja meg. Ezért kéri a 4. sorszámú végzésből ezen indokolási rész mellőzését.**

A végrehajtás felfüggesztésére irányuló felperesi kérelem tekintetében való döntés a Pp. 370. §-a alapján valóban a bíróság diszkrecionális mérlegelési joga körébe tartozik (amely döntést a bíróság kérelem nélkül hivatalból is meghozhatja), **de a bíróságnak - ha a keresetlevélben foglalt külön kérelem is a végrehajtás felfüggesztése iránt előterjesztésre került - a döntést a törvényi határidőben meg kell hoznia!**

A Vht. 49. § (2) bekezdés és 50. § (2) bekezdése a végrehajtás felfüggesztése tekintetében az alábbi irányadó rendelkezéseket tartalmazza:

Vht. 49. § (2) A bíróság a végrehajtást azokban az esetekben is felfüggesztheti, amelyekben ezt a Pp. vagy más törvény lehetővé teszi.

Vht. 50. § (2) A bíróság a végrehajtás felfüggesztése tárgyában 15 napon belül dönt és a felfüggesztést azonnal közli a végrehajtóval.

A végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróságnak tehát a keresetlevél érkezésétől számított 15 napon belül a Vht. 49. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 370. §-a alapján döntenie kellett volna a végrehajtás felfüggesztése kérdésében

Felperes úgy véli, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítása is összefügg az első fokú bíróságnak a perben fennálló mulasztásával. Ezért is gondolja felperes, hogy az új eljárás során szükséges alkalmazni a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 253. § (4) bekezdését, másik eljáró tanács kijelölésére.

f) Felperes véleménye szerint a Fővárosi Törvényszék nem helytálló döntést hozott, amikor a felperes keresete elbírálásából [REDACTED] bírót nem zárta ki.

Felperes is egyetértett azzal, hogy a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontjára alapított kizárási bejelentés alapján a bíró kizárásához olyan tények szükségesek, amelyek legalább valószínűsítik, hogy a bírótól nem várható el – a Pp. 13. § (1) bekezdés a)-d) pontjában foglalt egyéb okból – az ügy tárgyilagossá megítélése.

A tárgyilagosság hiánya tehát, ha ezt a rendelkezésre álló és a bíróság elé tárt tények alátámasztják, a kizárási bejelentést megalapozza.

Felperes úgy vélte, az által, hogy [REDACTED] bíró a tárgyalás kitűzésével, a felfüggesztésre vonatkozó döntés meghozatalával késlekedett, továbbá a 15. napra történő tárgyalás kitűzése idejét megsértve a hiánypótlási végzését csak e határidőt követően adta postára (amellyel a bírónő vélhetően a törvényesség látszatát próbálta prezentálni), **olyan tények, amelyek alapján a bíró által foganatosított eljárásban a tárgyilagosság hiányát (a nemtörődömséget, a lelketlenséget, stb.) lehet felfedezni.**

E körben felperes utal arra, hogy a **törvényi határidőkbe (jelen esetben a Pp. 370/A.§) a határozat meghozatalától a postára adásig eltelt idő is beletartozik**, mert a törvény nem határozza meg, hogy a bírói határozatot meghozatalát követően mennyi időn belül kell postázni. Nem fogadható el semmiféle magyarázat arra, hogy a bíróság által meghozott, **2017. április 7-én kelt hiánypótlási végzés csak 2017. április 24. napján került postázásra.**

Felperes erre tekintettel kéri a Pesti Központi Kerületi Bíróság kizárást megtagadó 9. Pk. 220.094/2017/2. sorszámú végzésének megváltoztatását, annak megállapítását, hogy a kizárás megtagadása jogszabálysértő volt, mivel a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja alapján a bíró elfogultságát meg kellett volna állapítani. Erre tekintettel felperes kérte az első fokú végzés hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új határozat hozatalára utasítását, azzal, hogy a bíróság a per tárgyalására másik bírót jelöljön ki.

II. A jogorvoslati jog kimerítése

7) A Fővárosi Törvényszék a 2017. november 3-án kelt 117. Pkf. 636.936/2017/3. sorszámú végzésével az első fokú bíróság végzését helyben hagyta.

a) A II. fokú bíróság szerint a kerületi bíróság helytállóan alkalmazta a **Pp. 130.§ (1) bekezdés j) pontját, ezért a döntésével a Törvényszék is egyetértett, azonban az indokolást hiányosnak találta.**

Az első fokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértésével nem jelölte végzésének indokolásában, hogy a keresetlevél mely hiányosságai vezettek annak idézés kibocsátása nélkül történő elutasításához. Ezért a II. fokú bíróság a fellebbezéssel érintett végzés indokolásából arra a következtetésre jutott, hogy az első fokú bíróság minden, a 2. sz. felhívásban megjelölt hiányosság elmulasztása okán alkalmazta a Pp. 130. § (1) bekezdés j) pontjában meghatározott jogkövetkezményt.

b) A Pp. 366. §-a egyértelműen rendelkezik akként, hogy amennyiben a végrehajtás megszüntetésére a Vht. 41.§-a vagy 56. §-a szerint a bírósági végrehajtási eljárás keretében nincs lehetőség, kizárólag ebben az esetben indíthat az adós végrehajtás megszüntetése iránti peres eljárást a végrehajtást kérő ellen. E törvényi rendelkezés tehát a Vht. 41.§-a vagy 56.§-a szerinti eljárás lefolytatását a perindítás feltételeként határozta meg. Ehhez a II. fokú bíróság azt fűzi hozzá, hogy a fentiek szerinti nemperes eljárás kezdeményezése értelemszerűen csak abban az esetben képezheti a perindítás feltételét, amennyiben a keresetlevélben előadott tényállás és az abban felhozott jogi alap a nemperes eljárásban vizsgálható volt.

Tekintettel arra, hogy a felperes keresetét az első és másodfokú perköltség tekintetében elévülésre alapította, amely a Vht. 41.§-a körében vizsgálható, továbbá a felülvizsgálati eljárásban megítélt perköltség körében a keresetben foglalt hivatkozás a Vht. 56. §-a szerinti eljárás lefolytatására alapot szolgáltat, így az első fokú bíróság helyesen hívta fel a felperest a Vht. 41. § és 56. §-a szerinti eljárás lefolytatásának igazolására, mely felhívásnak a felperes nem tett eleget, ezért a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítása ezen okból megalapozott volt.

c) A II. fokú bíróság szerint a per tárgy érték körében tévesen hívta fel felperest a pontosításra. A felperes a keresetlevélben ugyanis a per tárgy értékét megjelölte. Amennyiben az első fokú bíróság álláspontja szerint a felperes által meghatározott per tárgy érték nem felel meg a Pp. szabályainak, úgy a Pp. 26. §-a alapján határozza meg a bíróság azt. Tekintettel arra, hogy felperes a végrehajtási iratok beszerzésére indítványt tett, Az első fokú bíróság akkor járt volna el a Pp. szabályainak megfelelően, ha a per tárgy értéket a végrehajtási iratok beszerzését követően, a Pp. 24. § (1) bekezdés g) pontja alapján maga határozza meg.

d) A költségkezdvezmény tekintetében a felperes keresetlevelében arra hivatkozott, hogy illeték-feljegyzési jog illeti meg, azt pedig az első fokú bíróság helyesen észlelte, hogy a felperes ennek jogszabályi, illetőleg ténybeli alapját nem jelölte meg, ezért az elsőfokú bíróság indokoltan hívta fele hiányosság pótlására. Az elsőfokú bíróság ugyanis csak a hiánypótlás teljesítését követően került volna abba a helyzetbe, hogy a felperes állítása szerinti illeték-feljegyzési jog fennállásáról, illetőleg fenn nem állásáról alakszerű határozattal döntsön, hiszen személyes illeték-feljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmet a felperes nem terjesztett elő. E hiányosság pótlásának elmulasztása azonban önmagában nem volt indok a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítására. Az első fokú bíróságnak a felperest – mulasztását követően – ismételten fel kellett volna hívnia a hiányzó kereseti illeték lerovására, és csak ennek elmulasztása esetén alkalmazható a Pp. 130. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmény.

e) A II. fokú bíróság az eljárás szabálytalansága miatti kifogás kapcsán hangsúlyozta, hogy a felperes a kifogásában olyan eljárási szabálysértésre hivatkozik, amely a fellebbezés érdemi elbírálása szempontjából nem bírt jelentőséggel. A másodfokú bíróságnak ugyanis a fellebbezés nyomán alapvetően azt kellett vizsgálni, hogy a hiánypótlás és mulasztás jogkövetkezményeinek alkalmazása helytálló volt-e.

A felperes a tárgyalás kitűzésével összefüggésben emelt kifogást, amelynek pedig fellebbezés alyptalansága folytán eljárásjogi jelentősége nem volt, hiszen az az elsőfokú bíróság meglapozott döntése folytán a tárgyalás kitűzésének nem volt helye.

f) A Törvényszék a fellebbezési eljárásban az eljáró bíró kizárásának megtagadásáról rendelkező 9. Pk. 220.094/2017/2. sorszámú végzést nem bírálhatta felül, mert a Pp. 18. § (4) bekezdése értelmében a kizárás megtagadása miatt csak abban az esetben lehet panaszt tenni, amely az ügy érdemében hozott határozat ellen irányul. A perbeli esetben azonban az ügy érdemében határozat nem született, a II. fokú bíróság az első fokú bíróság eljárást befejező végzését bírálta felül.

Mindezekre tekintettel a II. fokú bíróság az I. első fokú bíróság végzését a Pp. 259. § szerint alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése szerint az indokolás pótlásával helybenhagyta.

3) A fentiekre tekintettel a jogorvoslati jogot felperes számára az eljárt bíróságok biztosították. A végzés ellen rendkívüli jogorvoslat benyújtását a törvény nem teszi lehetővé. [Pp. 270. § (3) bekezdés].

III. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

4) Az indítványozó a II. fokú bírósági határozatot 2017. december 11-én vette át, így a 60 napos indítványtételi határidő 2018. február 9-én jár le.

IV. Az Indítványozó érintettsége

5) Az indítványozó érintettsége az I-II. fokú bírósági határozatból megállapítható, mivel az indítványozó - mint felperes - által kezdeményezett peres eljárás kapcsán születtek az I-II. fokú végzések.

B) Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

I. Az Alaptörvénynek a jogerős bírói határozattal megsértett rendelkezései

6) Indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezései körében az alábbiakat jelöli meg:

I. cikk

(1) *AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.*

(2) *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

(3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

IV. cikk

(1) *Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.*

(2) *Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.*

XV. cikk

(1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

(2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

(7) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

7) Indítványozó szerint a *Nemzeti hitvallás* alábbi kapcsolódó elvei is sérültek az Alaptörvény ellenes II. fokú ítélet által. Az Alaptörvény R) cikk és 28. cikk értelmében ugyanis a bíróságnak a *Nemzeti hitvallás* elvei alapján az Alaptörvénnyel összhangban kell a jogszabályokat értelmezni és alkalmazni.

R) cikk

(1) *Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.*

(2) *Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Ezek az elvek a következők:

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

II A megsemmisíteni kért bírói döntés Alaptörvény-ellenességének indokolása

8) A II. fokú bírói döntés azért Alaptörvény ellenes, mert az I-II. fokú bíróság alapos és kellő jogszerű indok nélkül - megakadályozta, hogy a felperes keresetlevelét a bíróság tárgyaláson elbírálhassa. Az első fokú bíróság 4-5. sorszámú végzése és a II. fokú bíróság végzése sérti a felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt tisztességes, időszerű és pártatlan érdemi tárgyaláshoz való jogát.

A felperes által a Magyar Állam ellen előterjesztett végrehajtás megszüntetése iránti kereset elbírálását az eljáró bíróságok nem biztosították, amellyel megsértették az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogok védelmének elsődleges kötelezettségét. Közvetlenül ez okozza a befejezett bírósági eljárás során hozott bírói döntés Alaptörvény-ellenességét.

9) Az ügyben alapvető jelentőségű alkotmányjogi szempontból jelentős, érdemi állásfoglalással a Tisztelt Alkotmánybíróság által megválaszolendő kérdésként indítványozó a következőkre hivatkozik.

a) A II. fokú bíróság – amikor a másodfokú bíróság is megállapítja, hogy az indokolási kötelezettségének az első fokú bíróság nem tett eleget – a végzés helybenhagyásával és a másodfokú végzésben az indokolás kiegészítésével törvényessé teheti-e a I. fokú bíróság határozatát? [Azaz = az első fokú eljárásban eljáró egyesbíró fejében levő gondolatokat képes-e II. fokú bíróság 3 bíróból álló, fellebbezést elbíráló tanácsa megfejteni és az I. fokú végzés indokolását a fellebbezés kapcsán pótolhatja-e?

Véleményem szerint az I. fokú bíróságnak a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt hatáskörét nem veheti át a II. fokú bíróság, és erre hivatkozással az indokolás kiegészítésével nem hagyhatja helyben az I. fokú végzést. Ezzel ugyanis a II. fokú bíróság a fórumrendszer elkülönültségét (integritását) megsérti, amely a pártatlanság sérelmével jár. Az ilyen eljárás nemcsak a XXVIII. cikk (1) bekezdését, de a XXVIII. cikk (2) bekezdését is sérti, mivel ugyanaz a bíróság egészíti

ki – alaposná téve – az indokolást, amely ugyanezt helybenhagyja. A jogorvoslat érdemi elbírálásától így a fellebbezést előterjesztő elesik.

b) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jogot sérti az a tény, hogy a II. fokú bíróság nem vette figyelembe a keresetlevélben, a felperes hiánypótlási végzésében és a fellebbezési okiratban kifejtett tartalmat, amely alapján a II. fokú bíróság az első fokú végzést helyben hagyta.

E tekintetben a fellebbezési tartalomnak tárgya volt

- azzal kapcsolatos érvelés, hogy a keresetlevélnek nem volt olyan hiányossága, amely miatt a hiánypótlás nem teljesítése miatt a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el lehetett volna jogszerűen utasítani; továbbá
- a kizárás megtagadása és
- az eljárás szabálytalansága miatti kifogás figyelmen kívül hagyása tárgyában hozott végzések is.

A másodfokú bíróság végzése nem tesz eleget e tekintetben a tisztességes eljárás követelményének, mivel okszerűtlen az a következtetés, hogy a Vht. 41. §-a és Vht. 56. §-a szerint eljárás lefolytatása a végrehajtás megszüntetése iránti per indításának feltétele.

A II. fokú bíróság egyrészt az első fokú végzés indokolását azzal egészítette ki, miszerint „értelemszerűen abban az esetben képezheti a perindítás feltételét, amennyiben a keresetlevélben előadott tényállás és az abban felhozott jogi alap a nemperes eljárás keretében is vizsgálható.

Nyilvánvaló, hogy nem hozható ezzel összefüggésben az a tény, hogy a Magyar Államot a Magyar Állam javára peres eljárásban megítélt perköltség tekintetében a végrehajtási jogot ki érvényesítheti (mivel a végrehajtás megszüntetése iránti keresetnek ez volt az egyik érve, hogy a [REDACTED] Zrt erre nem jogosult), másrészt az követelés, illetve a végrehajtási jog elévülése kérdésében sem a Vht. 41. §-a, sem pedig a Vht. 56. §-a nem értelmezhető.

E tekintetben indítványozó hivatkozik a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) alábbi – az első fokon hozott 5. sz. végzés meghozatala idején, 2017. június 16.) rendelkezéseire, amelyek a következők voltak:

Pp. 366. § *Ha a végrehajtás megszüntetésére, illetőleg korlátozására a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 41. vagy 56. §-a szerint a bírósági végrehajtási eljárás keretében nincs lehetőség, az az adós, aki a végrehajtást sérelmesnek tartja, végrehajtás megszüntetési, illetőleg korlátozási pert indíthat a végrehajtást kérő ellen.*

Vht. 41. § (1) *Ha az adós okirattal valószínűsítette, hogy a végrehajtandó követelés alaptalan, azt már teljesítették, vagy egyébként megszűnt, a végrehajtó a bizonyítékra utalva felhívja a végrehajtást kérőt, hogy 15 napon belül nyilatkozzék a követelés fennállásáról, egyúttal az adóstól felvett összegből a 34. § (5) bekezdésében említett összegeket fizesse be a megfelelő számlára, illetve fizesse meg a végrehajtónak. A végrehajtást kérőt figyelmeztetni kell a (3) bekezdés szerinti jogkövetkezményekre.*

(2) Ha a végrehajtást kérő a követelés megszűnését bejelentette, és a felhívásban megjelölt összegeket megfizette, a végrehajtási eljárás befejeződik.

(3) Ha a végrehajtást kérő elmulasztotta a nyilatkozatot, vagy elismerte ugyan az adós állítását, de a felhívásban megjelölt összegeket nem fizette meg, a végrehajtó az ügyet beterjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A végrehajtás megszüntetésének ebben az esetben nincs helye. Ha a befizetés nem történt meg, a bíróság végzéssel kötelezi a végrehajtást

kérőt a 34. § (5) bekezdésében említett összegek megfizetésére akkor is, ha őt költségmentesség, illetékmentesség vagy illeték-feljegyzési jog illeti meg. A végrehajtó a végzésben feltüntetett összegek behajtására folytatja az eljárást.

(4) Az (1)–(3) bekezdést megfelelően alkalmazni kell akkor is, ha a követelés csak részben alaptalan, vagy részben nyert kielégítést, illetőleg szűnt meg.

(5) Ha a végrehajtást kérő a követelés megszűnését (csökkenését) nem ismerte el, az adós a végrehajtás megszüntetése (korlátozása) iránt pert indíthat.

Vht. 56. § (1) A végrehajtást elrendelő bíróság végzéssel megszünteti, illetőleg korlátozza a végrehajtást, ha közokirat alapján megállapította, hogy a végrehajtandó határozatot jogerős határozat hatályon kívül helyezte, illetőleg megváltoztatta vagy jogerős bírósági határozat – ide nem értve a végrehajtás megszüntetési (korlátozási) perben hozott jogerős határozatot – megállapította, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre. A bíróság a végrehajtást megszüntető végzésében arról is rendelkezik, hogy ki viseli a végrehajtási költséget.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetben a végrehajtást elrendelő bíróság az adós kérelmére végzéssel arra kötelezheti a végrehajtást kérőt, hogy — teljesen, illetőleg részben — térítse vissza az adósnak a végrehajtás során kapott összeget (vagyon tárgyat) és a végrehajtási költséget, illetőleg megfelelő részét. Ez akkor is irányadó, ha az adós a végrehajtás megelőzése végett önként teljesítette a kötelezettségét, és ezt igazolta. Tartásdíj címén kifizetett összeg (átadott vagyon tárgy) ilyen visszatérítésének nincs helye.

(3) A (2) bekezdésben foglalt esetben az eljárást az alapügyben eljáró végrehajtó az alapügy keretében foganatosítja (visszvégrehajtás).

Mivel a felperes keresete elsődlegesen az elévülésen, valamint azon alapult, hogy a Magyar Államot a perbeli állami követelés tekintetében a [REDACTED] Zrt. nem képviselheti, hanem csak a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium állományába tartozó állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter, így a Vht. 41.§-ának és 56. §-ának nem volt a tényállásból eredően alkalmazási lehetősége.

A felperesi adós a végrehajtást kérő ellen indított perben nem hivatkozott olyan okiratra, amellyel valószínűsítette volna a Vht. 41. §-ában foglaltakat, különösen arra tekintettel, hogy éppen ilyen okirat megszerzése miatt indított keresetet az elévülésre hivatkozással. Továbbá a per tárgya éppen az volt, hogy a végrehajtási eljárásban a végrehajtási lap kibocsátását kérhette-e a [REDACTED] Zrt, továbbá hogy kérhette-e az állam, a kis összegű követelés tekintetében. A keresetlevélben a felperes nem hivatkozott a Vht. 56. § (1) bekezdésében foglalt közokiratra sem, amely az alapügyben hozott határozatot megváltoztatta vagy hatályon kívül helyezte volna

Az I-II. fokú bíróság így a törvényi rendelkezés hiányában alkalmazta a Pp. 366. §-át és ez alapján az ügyben semmilyen viszonylatban nem irányadó Vht. 41. és 56. §-át.

Az olyan törvényi rendelkezésnek szándékosan, tényállás és jogalap nélkül történő alkalmazása, amelynek következtében a felperes nem fordulhat érdemben bírósághoz, sértette a felperes tisztességes és igazságos bírósági tárgyaláshoz való jogát.[Lásd ezzel kapcsolatban értelemszerűen a 20/2017. (VI.18.) AB határozatban kifejtett érveket és indokolást].

A II. fokú bíróság a általa hozott végzésében helyesen fejtette ki, hogy az első fokú bíróság nem jelölte meg a végzésében, hogy mely, a keresetlevélben foglalt hiányosságok vezettek a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül való elutasításához. Ez az indokolási hiányosság (az

indokolási kötelezettség teljes megsértése) sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, amelyet a II. fokú bíróság nem pótolhatott volna, hanem a peres eljárás megismétlésére vonatkozó határozatot kellett volna a II. fokú bíróságnak hoznia.

Indítványozó ezt azért emeli ki nyomatékosan, mert a jogerős 5. sz. végzés és II. fokú végzés végrehajthatatlan, mert nem állnak fenn a Vht. 41. és 56. §-ában foglalt feltételek. Az I. fokú végzésben foglalt Pp. 132. §-ában foglalt eljárásra vonatkozó tájékoztatás alapján indított eljárás így alappal nem foghat helyt.

A II. fokú bíróság e körben helyesen állapította meg, hogy a keresetlevelet nem lehetett volna idézés kibocsátása nélkül elutasítani a per tárgy érték megjelölésére hivatkozással, mivel a per tárgy értéket felperes megjelölte; továbbá az illeték-feljegyzési jog tekintetében nem volt indok a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül való elutasításra, mivel a felperest ismételt fel kellett volna hívnia a hiányzó kereseti illeték lerovására és csak ennek elmulasztása esetén alkalmazható a Pp. 130. § (1) bekezdése.

c) Az eljárás szabálytalansága miatti kifogást a fellebbezés kapcsán felül kellett volna a II. fokú bíróságnak vizsgálnia és érdemben el kellett volna bíróságnak bírálnia. Ennek elmulasztása sérti a tisztességes, pártatlan és időszerű eljáráshoz való jogot.

Az első fokú bíróság eljárási szabálysértésének ebből a szempontból meghatározó jelentősége van, mert felperes indítványozó szerint – mivel a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok ezt alátámasztják - a bírósági hiánypótlás elrendelésére a 15. napra történő tárgyalás kitűzésének elmulasztása okából került sor. Tehát a hiánypótlás elrendelése mintegy „alibi” szolgáltatása okából történt. A bíróság határidőhöz kötött eljárási cselekménye teljesítéséhez ugyanis hozzátartozik az adott intézkedés postára adására szolgáló idő; kivéve, amikor erre külön rendelkezéssel a törvény külön határidőt állapít meg. [Pl. II. fokú határozat kézbesítése a felek részére]. A bíróságnak **így az április 7-én meghozott (?) hiánypótlási végzése nem tekinthető ezen a napon meghozottnak**, ha a postára adására csak 2 hét múlva, április 24-én került sor. A bíróság erre tekintettel úgy rendelt el hiánypótlást a tárgyalás megtartására szolgáló határidő utolsó 15. napját (2017. április 19.) követően, hogy a bíróság a tárgyalás kitűzésére szolgáló határidőt és a tárgyalás tartásának időszerűségét ezzel megsértette.

Indítványozó utal arra, hogy e postára adási késedelmet a soron kívüli ügyben, a Magyar Állam elleni kereset tekintetében semmi sem indokolta, megjegyezve azt, hogy erre a bíróság nem adott elfogadható vagy ésszerű magyarázatot (Lásd Alaptörvény 28.cikk és Nemzeti hitvallás köréből felhozott regulákat.) A keresetlevélnek nem volt semmi olyan hiányossága, amely a tárgyalás kitűzését akadályozta volna.

Felperes indítványozó álláspontja szerint a Pp. 130. §-a nem szolgálhat az ügyek kellő indok nélküli hatékony elbírálásának szándékos mellőzésére, és a felek vitás ügyeinek szándékos elhúzóására, és a döntés mellőzésére. Csak olyan esetben kerülhet erre sor, amikor a fél az olyan hiányok pótlását nem teljesítette, amely akadályozza a tárgyalás kitűzését. Jelen esetben ilyen nem állt fenn, mert a felperes a végrehajtás megszüntetése iránti igényét [redacted] [redacted] **zrt. állépviselői tevékenységére**, a követelés elévülésére és a követelés ún. „kis összegűségére” (bírósági végrehajtás útján való érvényesíthetőség akadályára) alapította. A felperes indítványozó arra, hogy a követelést a felperes az álképviselőnek is megfizette, ezen tény közlése mellett jogi alappal nem hivatkozott a végrehajtás megszüntetése tekintetében,

azaza a keresetnek nem volt tárgya! Erre tekintettel az előterjesztett kereseti kérelmek tekintetében a Vht. 41. és 56. §-ának semmilyen összefüggése nem volt a felperes keresetével.

A keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása mellett tehát az eljárás szabálytalansága miatti kifogás figyelmen kívül hagyása is sérti a felperes indítványozó tisztességes és időszerű eljáráshoz való jogát.

Különösen nem lehetett volna ebből a szempontból figyelmen kívül hagynia a II. fokú bíróságnak a 4. sz. végzésben megnyilvánuló döntés jogellenességét (Alaptörvény-ellenességét), mivel teljesen téves az a végzésbe foglalt kitétel, hogy a Pp. 114. §-a alkalmazásának csak abban az esetben van lehetősége, ha a keresetlevél az ellenérdekű fél részére már kézbesítésre került! Ez a bíróság részéről hozott döntés önmagában a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot sérti. Az ésszerűtlen jogalkalmazásnak ugyanis indítványozó álláspontja szerint nem lehet a polgárok irányában kötelező jogkövetkezménye, az semmis! A Pp. 114. §-a ugyanis semmilyen összefüggésbe nem hozható az I. fokú bíróság által felhozott jogszabályokkal.

Kifogás az eljárás szabálytalansága ellen

114. § A fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja. Ha a kifogást szóval adja elő, azt jegyzőkönyvbe kell venni. Ha a bíróság a kifogást figyelmen kívül hagyja, ezt lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.

A kifogás előterjesztésének tehát – figyelemmel arra, hogy a jogintézmény a Pp. VII. fejezet, „Egyéb általános szabályok” rendelkezései között került a törvényben elhelyezésre - semmilyen eljárási szakbeli, időbeli, korlátja nincsen!

A II. fokú bíróságnak erre tekintettel a fellebbezésre tekintettel a kifogást érdemben el kellett volna bírálnia.

d) Alaptörvény-ellenes a II. fokú bíróság végzése azon részében, amelyben a fellebbezésben foglaltakkal - a kizárást megtagadó végzés elleni panasszal kapcsolatban - érdemben nem foglalkozott.

Indítványozó szerint a Pp. 18.§ (4) bekezdése szerinti kizárást megtagadó 9. Pk. 220.094/2017/2. végzés elleni panasz az 5. sz. végzés elleni fellebbezésben előterjeszhető volt, mert a fellebbezés az ügy érdemében hozott határozat ellen irányult. „Az ügy érdemében hozott határozat” fogalmát

Felperes indítványozó álláspontja szerint „az ügy érdemében hozott határozat” az a határozat is, amely a felperes keresete tekintetében a tárgyalás lehetőségét megakasztja, és a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzést hoz, (vagy a pert megszünteti).

Nyilvánvaló, hogy egy később (ugyanazon kereseti követelésre) megindított perben, e korábbi eljárás során megtagadott bírói kizárásnak már nem volna jelentősége.

Jelen esetben ugyanis a bíró kizárásának megtagadása – amely elfogultsági bejelentés a bíró kizárását az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapította azon okból, hogy felesleges hiánypótlási eljárásra került sor, mert a keresetlevélnek nem volt a tárgyalás – érkezéstől számított 15. napra történő - kitűzésének akadályát jelentő hiányossága.

A végrehajtás felfüggesztéséről való döntésre ezen okból a törvényben meghatározott 15 napon belül szintén nem került sor, nem történt meg a végrehajtótól az iratoknak a beszerzése. A bíró pártatlansága – így a Magyar Állam elleni polgári perben – aggályossá vált, és a perben az érdemi döntés során a pártatlanság szintén nem várható el tőle.

Indítványozó álláspontja szerint így a II. fokú bíróság indokolatlanul mellőzte a bíró kizárásának megtagadására vonatkozó végzés felülbírálatát, amely sérti a tisztességes tárgyaláshoz való jogot.

E tekintetben a felperes indítványozó utal az Alaptörvény XV. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőségre vonatkozó jog megsértésére.

Indítványozó úgy véli, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti keresetlevele alapján indult bírósági eljárásban, mint felperes nem volt az alperes Magyar Állammal egyenlő jogú.

Mégpedig azért, mert az I-II. fokú bíróság megakadályozta a perbevitt jognak (azaz, hogy a felperes, mint adós ellen a Magyar Állam, mint végrehajtást kérő részéről jogosulatlanul és alaptalanul folyik végrehajtási eljárás a vonatkozó követelés tárgyában) tárgyaláson a Magyar Állammal szemben való elbírálását. Az eljáró bíróságok megakadályozták abban való állásfoglalást, hogy a [REDACTED] Zrt. ,mint a Magyar Állam képviselője indíthatott-e a Magyar Állam elleni perben keletkezett perköltség érvényesítése iránt végrehajtási eljárást felperessel szemben.

Alkotmányossági szempontból e tekintetben jelentős kérdés, hogy a keresetlevélben felvetett tartalom alapján elsődlegesen szükséges lett volna-e vizsgálni, hogy a perben a Magyar Államot ki képviseli. Hiszen a bíróságnak a Pp. 50. § (1) bekezdése alapján ezt hivatalból kellett volna vizsgálnia és a vonatkozó határozatokat – a jogerőre emelkedéshez – a megfelelő Magyar Államot képviselő részére kellett volna kézbesítenie.

Ebből pedig rögtön következtetnie kellett volna a keresetlevélben foglalt végrehajtás megszüntetési indok fennállóságára vagy hiányára, nevezetesen hogy a végrehajtási lap kibocsátása iránti kérelmet a [REDACTED] Zrt. előterjeszthette-e a Magyar Állam nevében.

e) Az indítványozónak az Alaptörvény IV. cikkben foglalt szabadsághoz és biztonsághoz való jogát sérti az I-II. fokú bíróság döntése.

A szabadság és biztonság körébe tartozik a jogi biztonság feltételeinek megteremtése. Ennek az egyik alapvető tere, hogy a bíróság előre láthatóan, az időrendben meghatározott eljárás pontos betartásával, kiszámíthatóan hozzon a kereset tárgyában döntést.

Ezt nem akaszthatja meg olyan első fokú végzés, amely nem tartalmazza, hogy a felperes a hiánypótlási kötelezettségének a felhívás mely részében nem tett eleget, ez a hiányosság a kereset tárgyalásra való kitűzését milyen okból teszi lehetetlenné.

Az eljáró bíróságok erre a kérdésre nem adtak választ.

Ez sérti a felperesnek a tisztességes eljáráshoz való jogát is.

Az az érv, hogy a felperes a bíróság hiánypótlási felhívásának nem tett eleget, nem alapozza meg a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítását, különösen abban az esetben, ha felmerül a gyanú arra, hogy a hiánypótlási felhívás a bíróság részéről a tárgyalás kitűzésére vonatkozó kötelezettségére meghatározott határidő mulasztásának leleplezésére szolgál.

f) Az indítványozónak az Alaptörvény II. cikk emberi méltóságú személyként való kezelését sérti az az eljárási mód, ahogy az I. fokú bíróság a 4-5. sz. végzéseit meghozta.

Az emberi méltóság sérthetetlen. A jogszabályok az ember érdekében vannak, hogy az együttélési konfliktusokat minél zökkenő-mentesebben, átlátható – és vélelmezhetően a bíróság által betartandó – szabályok alkalmazásával lehessen megoldani.

Sérelmet szenved ez az alapvető jog akkor, amikor a fellebbezést elbíráló bíróság a törvényben foglalt, eljárás lefolytatására vonatkozó határidőket nem veszi figyelembe, és a felperesre hárítja alaptalanul azt a törvényből eredő jogosultságot, hogy felperes a postai küldeményt – a jogszabályban meghatározott határidő betartásával - mikor vette át. A postai kézbesítésre vonatkozó jogszabály ugyanis a címzett számára nem teszi kötelezővé, hogy a hivatalos iratnak az első kézbesítése megkísérlésekor a hivatalos iratot át kell vennie, illetve kézbesítettnek kell tekinteni. A postai értesítő hátrahagyása éppen ezért van, hogy a küldeményt a fél később is – a jogszabályban meghatározott körben - átvehesse. Sérti a felperes emberi méltóságát, hogy az I. fokú bíróság által a felperesre hárított köteleességszegést, fenntartotta a II. fokú bíróság is. A felperes hiánypótlásának teljesítésével ugyanis ez a kérdés érdemi összefüggésben nem volt. Az első fokú bíróság mintegy „megtorlásként” sózta ezt a kézbesítéssel kapcsolatos felperesei mulasztást felperes nyakába, mivel a felperes merte szóvá tenni a hiánypótlás postára adásával kapcsolatos kifogását és felperes felmerült gyanúja következménye levonását. [E körben felperes indítványozó utal arra, hogy a hivatalos irat érkezéséről szóló **postai értesítés az irat számát, jellegét nem tünteti fel**, sok esetben az értesítő is olvashatatlan, hogy mely bíróságtól érkezett a küldemény.]

A körülményekből ugyanis nem állapítható meg, hogy a soron kívüli ügyben, ahol a törvény szerint a 15. napra a tárgyalást ki kell tűzni, az első fokú bíróság az **április 4-én érkezett ügyben** a hiánypótlási végzést **április 7-én meghozta** (a bírósági adminisztráció a végzést leírja és a bíró ezen a napon aláírja, és az ügykezelés a végzések kiadmányait kiadmányozza) és **postára adására a bíróság részéről e végzésnek csak 2017. április 24. napján kerül sor**. Azaz olyan időben, amikor már tárgyalást kellett volna tartani és a tárgyalásra szóló idézést kellett volna kiadni. **A 15. nap ugyanis 2017. április 19. napján következett be**. A fennálló tényekből és körülményekből (különösen a késedelmes postára adás tényéből) inkább arra lehet következtetni, hogy a végzés meghozatalára és bíró által történő aláírására nem az iraton levő napon (2017. április 7.) került sor.

A tisztességes és pártatlan bírósági eljárás érvényre juttatása érdekében – amely a bíróságnak az I. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint elsődleges kötelezettsége áll fenn, azt az eljárást indokolta volna, hogy a felperes keresetlevelét az **I. fokú bíróság tárgyalásra tűzze ki legkésőbb 2017. április 19-re**, és erre a tárgyalásra a feleket megidézze.

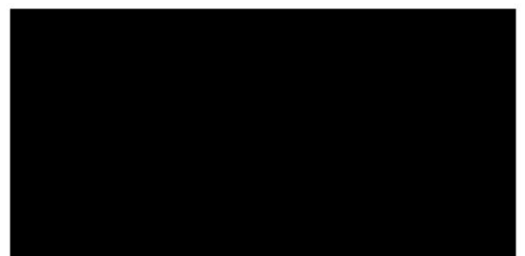
A peres eljárás tehát nemcsak tisztességtelen, pártatlan és nem időszerű, de az indítványozónak az Alaptörvény II. és IV. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt jogát is sértő volt.

C) Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

A bírósági határozat felfüggesztése iránt az indítványozó kérelmet terjeszt elő. Kéri indítványozó, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22. P. 87.262/2017/5. sorszámú jogerős végzést az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék.

Indítványozó csatolja a 2018. január 9-én kelt ügyvédi meghatalmazás másolatát (I/1).

Indítványozó csatolja az érintettséget igazoló okiratokat:

- Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017. május 26-án kelt 22. P. 87.262/2017/4. végzése (I/2.)
- Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017. június 8-án kelt 9. Pk. 220.094/2017/2. végzése (I/5.)
- Pesti Központi Kerületi Bíróság 2017. június 16-án kelt 22. P. 87.262/2017/5. végzése (I/3.)
- Fővárosi Törvényszék 2017. november 3-án kelt 117. Pkf. 636.936/2017/3. sorszámú jogerős végzése. (I/4.)

Indítványozó bizonyítási indítványként kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a **Pesti Központi Kerületi Bíróságtól szíveskedjék beszerezni**

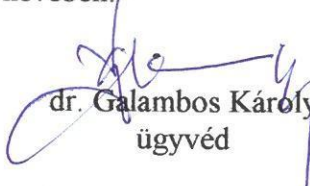
- a 22. P. 87.262/2017. számú per iratait;
- a 9. Pk. 220.094/2017. sz. nemperes eljárás iratait.

Budapest, 2018. február 7.

Tisztelettel:

képviselőként, a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly
ügyvéd

